

Логістика в транспортній галузі в кінцевому рахунку має суттєвий вплив на економічний розвиток країни в цілому. Недооцінка значення транспортної системи взагалі та транспортної логістики зокрема неминуче призводить до зменшення фінансових результатів діяльності транспортних підприємств і як наслідок - до уповільнення розвитку держави в цілому. Хронічне відставання логістики в чималій мірі відбувається через нерозуміння державного значення транспортної галузі як особливої галузі народного господарства. Унікальність логістики полягає в тому, що, виступаючи в ролі сфери матеріального виробництва, вона одночасно виконує допоміжну функцію обслуговуючої інфраструктури. Крім того, логістичний чинник обов'язково враховується при розміщенні виробництва в тому або іншому регіоні.

На сьогодні здійсненню ефективної логістики заважає низка проблем, основними з яких є наступні.

По-перше, не дивлячись на те, що логістичні мережі по території нашої країни розміщені досить рівномірно, з огляду на що логістична діяльність має бути максимально ефективною, існує суттєва проблема на загальнодержавному рівні, яка заважає ефективному здійсненню логістичної діяльності. Мова йде про низьку якість вітчизняних доріг, багато з яких не пристосовані для здійснення вантажоперевезень. З огляду на це, здійснення ефективної логістичної діяльності є досить проблематичним.

По-друге, логістичне господарство вимагає залучення інвестицій, але ця проблема поки що не вирішується через те, що закордонні інвестори не мають бажання вкладати гроші у вітчизняну економіку через її непередбачуваність.

Держава повинна вживати дієві заходи для розвитку транспорту взагалі та транспортної логістики, зокрема. Перш за все, необхідно зменшити податкове навантаження на українських перевізників, для чого внести відповідні зміни в Податковий кодекс України. Також держава повинна вживати реальних заходів для утримання доріг в належному стані.

З нормативно-правової точки зору для підвищення ефективності діяльності транспортних логістів доцільним є розробка законів «Про перевезення в Україні» та «Про основи автотранспортної діяльності».

В даних законодавчих актах необхідно, зокрема, передбачити функції та завдання транспортної логістики, скоординувати логістичну діяльність з іншими видами діяльності щодо здійснення транспортних перевезень.

Реалізація вітчизняної транспортної стратегії в сфері логістики дозволить нашій державі досягти створення єдиної опорної транспортної мережі без розривів і «вузьких

місць»; забезпечити більшість населених пунктів цілорічним доступом до основних наземним транспортним комунікацій; значно підвищити комфортність і якість сервісу пасажирського транспорту; збільшити частку вітчизняних перевізників в обслуговуванні зовнішньоторговельних вантажопотоків; суттєво збільшити швидкість перевезення вантажів та обсяги транзитних перевезень.

УДК 658.7:656.2

ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНИХ КОМПЛЕКСІВ В УКРАЇНІ

Токмакова І.В., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Розробка і впровадження регіональних транспортно-логістичних систем є одним з ефективних шляхів економічного і соціального розвитку як окремих регіонів, так і держави в цілому. Досвід використання логістичних систем в розвинених країнах показує, що транспортні витрати при цьому скорочуються на 7 – 20%, витрати на навантажувально-розвантажувальні роботи і зберігання матеріальних ресурсів і готової продукції зменшуються на 15 – 30%, загальні логістичні витрати на 12 – 35 %, а також прискорюється оборотність матеріальних ресурсів на 20 – 40% і знижуються запаси матеріальних ресурсів і готової продукції на 50 – 200%.

Оцінка закордонного досвіду формування регіональних логістичних систем показує, що в США й інших країнах з розвинутою ринковою економікою інфраструктура для забезпечення функціонування транспортно-логістичних комплексів в основному сформована, у той час як в Україні це одна з насущних проблем.

Необхідно відзначити, що регіональні аспекти логістики стосовно умов України і в методологічному плані вивчені недостатньо. Тому при їх формуванні в нашій країні на перший план виходить завдання опрацювання методологічних принципів і теоретичних проблем, пов'язаних з глибоким і скрупульозним дослідженням економіки регіону і, зокрема, транспортного комплексу і відповідним синтезом організаційно-функціональних структур об'єктів і суб'єктів управління в логістичній системі, а також формування забезпечуючого комплексу підсистем і логістичного менеджменту.

Логістичні системи окремих регіонів країни, не дивлячись на загальні підходи до аналізу і синтезу подібних систем, відрізнятимуться один від одного конфігурацією, набором логістичних посередників, видами і параметрами матеріальних,

фінансових і інформаційних потоків, організацією менеджменту і зв'язку, що обумовлене унікальним поєднанням соціально-економічних і природно-кліматичних чинників регіону. Отже значних досліджень вимагає вивчення специфіки розвитку продуктивних сил і проблем регіонів.

Крім того існує ряд загальних проблем економічного розвитку України, які перешкоджають створенню і розвитку регіональних транспортно-логістичних комплексів в країні на даному етапі господарювання, а саме: спад виробництва, зниження доходів населення і відповідно зниження купівельної спроможності; відсталість й невідповідність європейським вимогам транспортної інфраструктури; відсутність зовнішніх інвесторів і небажання внутрішніх інвесторів фінансувати проекти у галузі логістики; відсутність прозорості подій, які відбуваються серед спільноти підприємців та інші.

Незважаючи на зазначені стримуючі фактори, що потребують детального вивчення та термінового вирішення, розбудова регіональних транспортно-логістичних комплексів є перспективним напрямком забезпечення стабільного розвитку регіонів на основі оптимізації транспортно-логістичної діяльності та створенні необхідних умов для залучення інвестицій і підвищення привабливості території для розвитку бізнесу.

УДК 656.2.022.816:338.47

«ЦЕНТР НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ» ЯК ОСНОВА ІННОВАЦІЙНО- ТЕХНОЛОГІЧНОГО ЦЕНТРУ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Толстова А.В., аспірант (УкрДАЗТ)

Загальновідомо, що в сучасних умовах розвитку, забезпечення конкурентоспроможності як транспортної системи країни в цілому, так і міжнародних транспортних коридорів є одним з найголовніших питань, які необхідно вирішувати за для утримання існуючих та залучення нових транзитних перевезень. Зрозуміло, що ефективне функціонування транспортної системи країни в першу чергу залежить від роботи та ефективного розвитку промислової галузі країни, оскільки саме вона сприяє завантаженню транспорту як у внутрішньому, так і зовнішньому (експорт, імпорт) сполученнях. Проте слід прийняти до уваги, що без ефективного функціонування і розвитку транспортної системи та міжнародної інфраструктури неможливий розвиток і

промисловості країни.

Забезпечення конкурентоспроможності національної мережі МТК та вирішення поставлених перед країною питань залучення транзитних вантажопотоків на територію України неможливе без активного використання науково-технічної сфери. Транспортна галузь країни як і країна в цілому володіє досить вагомим науково-технічним потенціалом, який спроможний забезпечити як подальший розвиток країни так і окремих галузей. А такі заходи як впровадження сучасної техніки та новітніх технологій перевезення, модернізація інфраструктури, розробка наукової бази можна здійснити саме за рахунок розвитку науково-технічного потенціалу.

Використовуючи наявний науково-технологічний потенціал галузі на основі технологічного брокерства можемо створити Інноваційно-технологічний центр розвитку національної мережі МТК, метою якого повинно бути координація взаємодії різних видів транспорту.

Слід відзначити, що основним підрозділом конгломерату, який займається розробкою та впровадженням інновацій є «Центр наукових досліджень» (ЦНД).

Оскільки, процес створення нововведень, інновацій постійно орієнтований на попит на ринку, система управління і організаційна структура ЦНД повинна впроваджувати ефективно та гнучке управління, яке ґрунтується на:

- постійній підтримці інноваційної стратегії, яка характеризує реакцію на вимоги споживачів та забезпечує безперервний пошук нових наукових ідей і перспективних розробок;
- створенні інноваційного управлінського клімату, який передбачає неперервний пошук нового, ефективного;
- максимальної децентралізації управлінських повноважень при збереженні інтеграційних зв'язків.

Структура «Центру наукових досліджень» складається з трьох основних блоків:

1. – Суб'єкти основної діяльності:
  - підрозділи, що займаються пошуком, розробкою перспективних напрямків дослідження;
  - технологічні підрозділи (конструкторські відділи, дослідне виробництво).
2. Суб'єкти адміністративної діяльності:
  - підструктури, які займаються розробкою адміністративних проектів;
  - підструктури, орієнтовані на створення нововведень в технології виробництва продукції на підприємствах, які входять до складу об'єднання.